

Sabors i Aromes

Un Govern seriós i compromès amb l'emprenedoria hauria de posar-se a treballar, abonant el terreny perquè un màxim de les iniciatives empresarials del país puguin desenvolupar la seva activitat

JOAN-MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 15/06/2016 23:30

Fa pocs dies es feia pública la probable fallida de Sabors i Aromes d'Andorra, la societat cooperativa que havia impulsat la recuperació de la trumfa andorrana i que passava per dificultats feia un cert temps. Tant és així que el darrer any ja no s'havien pogut comercialitzar les trumfes i molts dels seus socis passaven per moments econòmics complicats ja que ni havien cobrat la primera de les collites que havien fet. Era un projecte il·lusionant, de la terra, de país, que l'ara ministre Jordi Alcobé havia pilotat en els seus inicis, fins i tot elaborant-ne el pla de negoci. Era un projecte que va rebre un suport força visible des de Govern en els seus inicis, però que ara ha anat morint sense que se n'assabentés la responsable de la cartera d'Agricultura, Sílvia Calvó, segons ella mateixa va declarar.

No és la primera vegada que sota el Govern de DA passen coses similars. No fa gaire també vam veure com BioValira, una empresa que havia rebut força suport, també havia de plegar i no podia retornar els diners avalats pel Govern, perquè no s'havien fet els deures en matèria de legislació sobre biotecnologia. Podria donar altres exemples però tots segueixen un mateix patró: Govern imposa una iniciativa empresarial privada, donant-li un suport explícit, que pot ser econòmic i/o mediàtic, per després desentendre's de tot el que passa i acabar constatant al final un fracàs que no sols repercuteix a la pròpia empresa sinó a tot el país.

Tampoc és complicat entendre el perquè fracassa l'estratègia que ha adoptat el Govern de DA en relació a l'emprenedoria. Per agafar un símil agrícola, els aprenents de pagesos-emprenedors governamentals es pensen que escampant qualsevol tipus de llavors, especialment les que estan de moda arreu, per un camp al qual no s'hi treuen les pedres, ni es rega, ni s'abona, creixerà alguna cosa. I ho fan desconeixent si és la bona època de l'any o si el clima és propici al que s'ha plantat. Però per fer créixer un bon camp d'empreses s'ha de tenir en compte tots aquests factors, s'ha d'estudiar l'oportunitat, s'ha d'entendre el mercat, i sobretot s'han de treure les pedres que limiten el creixement empresarial i s'ha d'abonar per donar energia als brots que volen sortir.

En definitiva, en lloc d'imposar projectes des de dalt, el Govern hauria d'acompanyar i ajudar a les iniciatives que volen créixer o que ja creixen en el nostre ecosistema de forma natural. Són les que tenen arrels més fortes i que només demanen que els retirin traves administratives, cada vegada més enrevesades o poc justificades, i no els compliquin la vida per poder consolidar-se i

contribuir a una bona collita de recursos via el nostre marc fiscal. Un Govern seriós i compromès amb l'emprenedoria hauria de posar-se a treballar, abonant el terreny perquè un màxim de les iniciatives empresarials del país puguin desenvolupar la seva activitat, contractar més treballadors i expandir l'horitzó dels seus negocis. És una via de creixement, a la qual li queda encara molt recorregut, per poc explorada, i que en l'ordre de prioritats hauria d'anar sempre per davant la captació de projectes d'inversió estrangera.

De poc serveix penjar-se medalles amb projectes puntuals i fer-se un munt de fotos en reunions "aclusterades". Sense un canvi radical d'actitud per part de DA, cosa que ara mateix veig molt improbable, serà complicat que en els propers mesos o en els propers anys puguem apreciar a Andorra els dolços sabors i els aromes dels fruits d'una emprenedoria sòlida i compromesa amb el país, i correm el perill, si seguim així, que al final ens quedi un terreny totalment erm.